

lægge sig enhver personlig Interesse i den Retning; hvis personlige Interesser havde noget at betyde for hans Vedkommende, saa vilde han i denne Sag lade dem ude af Betragtning, thi det er velbekendt, at han med Hensyn til Øens almindelige Interesser og Velfærd vilde betragte Overdragelsen til de Forenede Stater som fordelagtig for den. I Tilfælde af en saadan Forandring vilde han i pekuniær Henseende blive en ødelagt Mand; han beklædte endvidere et godt Embede og kunde derfor gøre Regning paa en anstændig Pension; men hvis Salget fandt Sted, saa maatte han opgive det lokale Trykkeri, som han var Indehaver af, en eller anden ung Trykker vilde komme for at faa det, og der vilde hverken blive Beskæftigelse eller Brug for hans Folk eller Maskiner. Hans Folk vilde blive afskedigede, og han vilde blive nødt til at sælge Typerne; han vilde kort sagt, som fornævnt, blive ødelagt ved Afstaaelsen. Derfor kan det ikke siges, at det er af egenkærlige Motiver, naar han ikke destomindre anbefaler og er gunstig stemt for Forandringen som værende til Bedste for Øerne. Men vi vide alle, hvor delte Meningerne ere i dette Land angaaende Salgsspørgsmaalet. Selv mange af Arbejderne og de arbejdende Klasser ere gunstig stemte for en Forandring, og vi vide dog alle, hvor ude af Stand disse Mennesker ere til at fælde nogen Dom i saa Henseende, og medens nogle af os ere og virkelig føle os i Stand til at dømme om og behandle dette Spørgsmaal, saa er der utallige andre, som ikke kunne sige det samme. Jeg skal som Eksempel herpaa anføre en lille Begivenhed, der nylig er passeret. Der skal, som vi alle vide, finde en Procession eller et Fakkeltog Sted i Aften, og i den Anledning var han af mere end en bleven spurgt, om det var sandt, at vi vare solgte til Amerikanerne, og at vi skulde gaa den Vej. Nu, hvilken Ide? Dersom man betragter de forskellige Klasser, saa vil man finde en stor Del gunstig stemt for Salget og en næsten lige saa stor Del imod det. Men i de fleste eller i det mindste i overordentlig mange Tilfælde vil man finde, at Parterne ere saa ude af Stand til at dømme og saa uvidende, at man ikke . . . . . (*Golden*: Hvis Skyld er det, at de ere saaledes? *Pretto*: Skolens!) Tag det for givet, men det vilde være ensidigt at tro, at denne alene har Skylden. Kolonialraadet har derfor ikke Ret til at sige, at et Flertal er gunstigt stemt for Dit eller Dat; det ved De jo slet ikke, De kan slet ikke sige det, og det maa ikke siges . . . . . Mine Herrer! (sagde han), tro ikke at jeg er bleven hidsig, jeg taler højt, for at jeg kan høres. At største Delen af Befolkningen skulde være mod Afhændelsen til de Forenede Stater er ikke Tilfældet, og det er ikke bevist, hvorledes skulde man kunne vide det? Vi se, at der udenfor findes hidsig Diskussion og Eksaltation angaaende Sagen, men hvad vi ikke kunne bortforklare, er den Kendsgerning, at der er to Partier i Befolkningen angaaende Salgsspørgsmaalet, og Raadet har absolut ikke Ret til at tage den ene Sides Parti og sige, at den er Majofiteten. Naar der hersker saa stor Meningsforskel mellem Befolkningen, maa vi tage begge Sider i Betragtning, og først da kunne vi tale om Indtrykket af den offentlige Mening, og først da kunne vi have noget Bevis. Kolonialraadet bør ikke blive noget politisk Parti og slutte sig til den ene eller den anden, men Raadet maa først være i Stand til at se til begge Sider og være i en saadan Stilling; at det kan danne sig en retfærdig og korrekt Mening om Sagen. Derfor maatte han protestere mod de her foreslaaede Forholdsregler, og han maatte i højeste Grad protestere imod, at den Opfattelse skulde gøre sig gældende, at de Personer, der have den Formening, at det foreslaaede Andragende ikke skulde være til Gavn, blive betragtede som uloyale eller mindre loyale end de, der stemme for Andragendet, og han maatte tilbagevise enhver Insinuation i den Retning. Enhver,